

Consacrat valorilor umane dintotdeauna și de pretutindeni, compozitorul rus are certitudinea că unitatea culturii muzicale globale poate fi sesizată în limbaje și mentalități diferite – motiv pentru care nu crede în **granițele** existente între o lume sonoră și alta. Poate de aceea transpar în muzica sa ecouri ale “fatum-ului” din simfoniile lui Ceaikovski, sau reminiscente din *Bolero*-ul lui Ravel, printre altele... Concertul Orchestrei de Cameră Radio a avut, îndubitabil, toate atu-urile unui **punct culminant** în contextul atât de colorat și inedit al celei de-a XIII-a ediții a SIMN.

Despina PETECEL THEODORU

In Nomine (Archaei)

Un nou tur de forță asumat de către „Archaeus” a concentrat atenția auditoriului asupra penultimei după-amieze a festivalului. Curiozitatea și interesul trezite de un asemenea program de anvergură, ce cuprindea nouă nume marcante ale componisticii românești și italiene, au fost satisfăcute urmărind acest veritabil maraton interpretativ susținut de către Anca Vartolomei, Rodica Dănceanu, Dorin Gliga, Ion Nedelciu, Șerban Novac, Ioan Marius Lăcraru și Alexandru Matei, conduși, ca de obicei, de către Liviu Dănceanu, alături de invitații lor: pianistul Andrei Tănăsescu și compozitorul-dirijor Pieralberto Cattaneo.

Înclinând – la polii opuși ai incipitului și finalului de recital – către o atmosferă contemplativă, de la *Trilemele* lui Dan Voiculescu până la *Dialog mit D moll* aparținând lui Corneliu Dan Georgescu, „Archaeus” a traversat zone divers conturate stilistic, în concordanță cu propria proiecție a unei lumi deschise „tuturor posibilităților”.

La fel de dispuși să se alăture căutărilor unui adevăr sonor individual de o dinamică structurală cu totul aparte – în cazul lui Ulpui Vlad (*Rezonanțe pe fond mov*) –, dar și incitanei aventuri temporale propuse de Livia Teodorescu-Ciocănea (*The Missing Time*) ori valorificării irizărilor spectrale firesc arcuite într-o construcție echilibrată de către Pieralberto Cattaneo – *In Nomine (Archaei)* –, „arheii” și-au reconfirmat, și cu acest prilej, clasa interpretativă.

Reflectând asupra variatelor transpuneri fonice, imagini-oglină ale timpului interior (Gabriel Iranyi – *InnenZeit II*) ori asupra rapelurilor retro de nuanță virtuos-romantică (Silvia Macovei – *Autoportret* pentru pian solo), „Archaeus” și-a completat scenariul repertorial cu două viziuni particulare asupra fenomenului sonor contemporan: *Taxim* de Franco Oppo, îndreptat către orizontul arhetipal încercând să exorcizeze maleficul spațiului modern și *Echi d'antica danza II* de Natale Arnoldi, proiectând rafinat aura trecutului în cadre contemporane, reminiscentă sentimentală a unei lumi deja dispărute, au reflectat sugestiv starea de fapt a unui univers sensibil, dornic de a-și găsi soluția propriei supraviețuirii.

Căutând-o, „în numele Arheilor”.

Loredana BALTAZAR